

TOM DRILLS
FOLKE-VISER FOR DAGEN.

Har du hørt, hvad Svensken siger?

Drill, Tom, psevd.

ÅKERHJELM & BOLTZIUS

— „de glada farbrøder“ —

anbefaler sit Firma i velvillig Erindring.

„Få vi blott de nittio dagarne, så kunna vi
sedan tala på Svenska med norrmännen!“

KRISTIANIA.

UDGIVET AF T. CORN. LIE.

V box 35:1048

(Åkerhielm, Gustaf)

ÅKERHJELM.

X

Mel.: „Den glade Kobbersmed“.

Naar det er varmt i Veiret, bliver Blodet gjerne hedt,
og svage Hjerner styrres let, naar Hovedet blir svedt;
i Varmen har det hendt sogar, man tabte helt sit Vet,
naar man var „skral i Knoppen før, — sligt har vi nylig set.

Tral-la-la-la-la — osv.

Paa andre Siden Kølen, i vort kjære „brødraland“,
som Styrmand staar paa Statens Skib en saadan „vriden“ Mand.
Vi har ei havt Anledning før, at maale hans Forstand,
men nu — i Varmen — viser sig hans Hjerne helt i Brand

I Riksdagen blandt svenske Mænd den bolde Ridder staar
og truer over Kølen, mens han vildt Stortrommen slaar:
„Du, **norrska hagge**, agta dig! När värnplikt Sverige får,
vid dig vi **språkar Svenska** då, — ty **då** vi det förmår!

Det är ej turkens slafveri, ej håller ryssens knutt,
vi svenskar smider vapen mot och rustar manskap ut;
(ty därtill äro vi för små); — det är den 'norske gut',
vår kära bror, som tuktas skall och lära veta hut!

Få vi de nittio dagarne, så kunna vi gå an
och tala gammalt Svenska med vår bror, den norrske man.“
— Saa lød den vilde Trusel over Kølens Grænserand.
Hvortlänge skal den synges om i Døvre gubbens Land? . . .

Men „svenska folkets kärne män“ bød Åkerhielm en Pris
og tog sig en „funderare“ — lidt Sodavand med Is
Og Folkets Presse pynted' ham som Dagens Sværtgris,
mens Folket selv betakked' sig for denslags Exercis.

I Norge har vi længe kjendt den høje Broderaand,
som byder alle Nordens Børn at vandre Haand i Haand;
men har vi ikke **nu** havt nok af denne varme Aand,
saa kan vi gratuleres snart med **nye** „broderbaand“!!!

Vistnok nu **Loddet kastet er**, og vi vel takke bør
den ædle svenske Ridder, som os aabnede en Dør.
(Er man ei „rekti navla“, men i Hovedet lidt ør,
det hender at man kan ta feil og spille Spar for Klør!)

Han gav os **Vind i Seilene**, uventet, underbart —:
Hurra! nu skyder „Norge“ allerede bedre Fart!
Naar man har krydset længe om paa Havet, er det rart,
at blive blæst saa smukt i Havn med alle Klude spart.

(Boltzius, Fredrik August)

Farbror Boltzius.

X

O Wermland, du er dog et rigtig pragtigt Land,
det herligste vi har i høie Norden!
Du haver skjænket Verden en svær Mirakelmand,
som bote kan al Sygdom paa Jorden.
Om end man ligger dødsyng ved Afgrundens Rand,
han frelser dog hver Synder fra Helvedes Brand —
enhver, som vil tro ham paa Orden'!

Som hist den store Mester i Jødernes Land
gik tør paa Genesareths Bænde,
Hr. Boltzius spadsered' ved Venerens Strand
og prøvede Kunsten at „traa Bænde“.
Men — mærkeligt! — den store fløgtige Mand,
som Petrus sank ned i det fugtige Vand
og favede for genast at lande.

Men kan du gjætte hvorfor Hr. Boltzius sank i,
trods at han er saa stærk udi Troen
og staar sig hos Vorherre igjennem sit Geni,
som Kalven i Baafen hos Koen?
Jo, Boltzius's Skomager var ikke syndefri,
og derfor „gudabarnet“ i Vandet sank i —
Skomagerhynden stak just i Skoen!

En useilbar Stomager ei Sverige har,
derfor Farbror Volkius gjæster
i Norge, hvor Faarene Hyrden modtar
med Psalter og Harpe og Fester.
Og Tusener Disciple til sig han drar,
og Faareflokken klippes af den fiffige Kar,
som ubi d e n Kunst nok er Mester.

Og naar Mirakelmanden i gjæstfrie Hjem
paa Duge og Tiller har svedet,
de Krante, Halte, Blinde bugser sig frem
til ham for at blive helbredet.
Ubidende Stakler! Hvor mange af dem
med stuffet Forventning maa slæbe sig hjem:
forgjæves de har sukket og bedet.

Trods Videnskab, Oplysning, vor gode Hovedstad
mod Humbugen ei tager sig sammen;
men i Mirakelmanden man er helt listeglad.
— Og lige gal er Landen i D r a m m e n. —
Mens Frelsesarmeen med sit „Ta-i-aa-bra“
tilhjubler svenske Farbror et fromt Halleluja,
faar gamle Mutter Norge bæere Skammen.

Ja, Volkius, du er dog en mægtig stor Profet,
en Bonde, som kan lure Bønder!
Du bryr dig ikke mere om Raal og Potet,
men høfter helst Guldet i Tønder.
Ak, var jeg blot Svarten saa genial Poet
og vellyndet Sanger, som du er Profet,
da skulde du s a a F a r t, din gamle Synder!

Pris: 10 Ore.

Trykt hos Ludwig Lund, Hønefoss.